Lietas Nr. C19074514
Lietas arhīva Nr. C-0194-15/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2015.gada 14.janvāris

Kuldīgas rajona tiesa
tiesnese Anita Simsone

izskatīja rakstveida procesā civillietu AS /Nosaukums A/ (turpmāk prasītāja) maza apmēra prasībā par aizdevuma piedziņu no /pers. A/ (turpmāk atbildētāja).

APRAKSTOŠĀ DAĻA.

Prasītāja cēlusi tiesā prasību par aizdevuma pamatparāda 988,92 euro, līgumisko procentu 198,46 euro piedziņu no atbildētājas, kā arī lūdz piedzīt samaksātos tiesas izdevumus - valsts nodevu 178,11 euro, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 euro un atzīt prasītājai tiesības saņemt 6% gadā no aizdevuma pamatsummas.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1720., 1756., 1759., 1764., 1765., 1779., 1943., 1946. pantu.

Prasītāja pieteikumā paskaidrojusi, ka 2004.gada 19.oktobrī A S /Nosaukums B/ (iepriekšējais nosaukums — AS „/Nosaukums C/ un atbildētāja noslēgušas Studējošā aizdevuma līgumu Nr.PB/4.4-FA04/002541 (turpmāk - līgums), saskaņā ar kuru atbildētājai piešķirts studiju kredīts.

Prasītāja paskaidro, ka no līguma noslēgšanas līdz studiju pārtraukšanai, prasītāja atbildētājai izsniegusi aizdevumu EUR 1024,47 apmērā.

Saskaņā ar 2006. gada 20. septembra rektora rīkojumu Nr.3.2/1584, atbildētāja izslēgta no /Nosaukums D/ studējošo saraksta.

Saskaņā ar līguma 5.1.2.punktu, gadījumā, ja students izslēgts no mācību iestādes, viņam jāsāk saņemtās aizdevuma summas atmaksa ne vēlāk kā ar 3 (trešo) mēnesi pēc izslēgšanas, bet pilns norēķins saskaņā ar Studējošā aizdevuma līguma 5. 3. 2. punktu, jāveic 5 gadu laikā no aizdevuma pamatsummas atmaksas uzsākšanas brīža.

Pie šādiem apstākļiem aizdevuma pilnīgas atmaksas un galīgā norēķina termiņš bijis 2011.gada 19.decembris.

Atbildētāja saistības neesot izpildījusi.

Prasītāja nav lūgusi lietu skatīt mutvārdu procesā.

Atbildētāja paskaidrojumus lietā nav iesniegusi. Lūgums lietu skatīt mutvārdu procesā nav pieteikts.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa nolēmusi izskatīt lietu rakstveida procesā, nosakot, ka sprieduma norakstu varēs saņemt Kuldīgas rajona tiesas kancelejā 2015.gada 14.janvārī un 2014. gada 22.novembrī par to pusēm paziņojusi (lietas 62.lapa).

MOTĪVU DAĻA.

Novērtējot prasību, lietā esošos dokumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma.

Apliecinājums (lietas 13.lapa) apstiprina, ka AS /Nosaukums B/ tiesības pārņēmusi no AS /Nosaukums A/, līdz ar to, tiesa atzīst, ka pamatoti prasību tiesā cēlusi AS /Nosaukums A/, jo prasītāja ieguvusi prasījuma tiesības pret atbildētāju saskaņā ar līgumu.

Studējošā aizdevuma līgums Nr.PB/4.4-FA04/002541 (lietas 10.lapa) pierāda, ka puses 2004.gada 19.oktobrī noslēgušas studējoša kredīta līgumu.

Aizdevuma līgumā (lietas 11.lapa) puses vienojušās par aizdevuma apmēru, tā izsniegšanas kārtību, atmaksas kārtību, termiņu un procentiem.

Atbildētājas konta izraksts (lietas 15. – 40.lapa), parāda aprēķins (lietas 41. – 42.lapa) pierāda, ka prasītāja savas saistības izpildījusi un atbildētājai izsniegusi kredītu 1024,47 euro apmērā. Tāpat minētais pierāda, ka atbildētāja aizdevuma atmaksu ir uzsākusi, un ir samaksājusi aizdevuma pamatsummu 35,55 euro.

Izglītības un zinātnes ministrijas Studiju fonda pārskats(12.lapa) pierāda, ka atbildētāja no studējošo saraksta izslēgta, kā studijas nepabeigusi 2006.gada 19.septembrī.

Līguma 5.1.2.punkta puses vienojušās, gadījumā, ja students ir izslēgts no studējošo saraksta, viņam jāsāk saņemtās aizdevuma summas atmaksu

ne vēlāk kā ar 3 (trešo) mēnesi pēc izslēgšanas, bet pilns norēķins saskaņā ar Studējošā aizdevuma līguma 5. 3. 2. punktu, jāveic piecu gadu laikā no aizdevuma pamatsummas atmaksas uzsākšanas brīža.

Ievērojot teikto, tiesa atzīst par pierādītu, ka atbildētāja no 2006.gada 19.septembra ir izslēgta no studējošo saraksta kā studijas nepabeigusi, un viņai bija pienākums uzsākt aizdevuma atmaksu ar 2007.gada janvāri, un aizdevuma pilnīgas atmaksas, galīgā norēķina termiņš bija 2011. gada 19.decembris. Tiesa atzīst, ka līdz minētajam datumam, atbildētājai bija jāatmaksā saņemtais un neatmaksātais aizdevums un procenti.

Brīdinājums (lietas 14.lapa) pierāda, ka prasītāja 2011.gada 5.aprīlī atbildētāju brīdinājusi par saistību neizpildi, aicinājusi saistības izpildīt septiņu dienu laikā, kā arī informējusi par AS /Nosaukums C/ saistību pārņemšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Atbilstoši Civillikuma 1934.pantam ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Aizdevuma līgums ir reāllīgums. Līguma noslēgšanas obligāta sastāvdaļa ir naudas vai lietas nodošana. Tāpēc, līguma saturu veido pienākums atdot aizdevumu (Civillikuma 1943.pants).

Noslēdzot aizdevuma līgumu, starp pusēm izveidojas tiesiskas līguma attiecības, no kurām abām pusēm radās tiesības un pienākumi.

Tiesa uzskata, ka minētais aizdevuma līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, atbildētāja saņēmusi aizdoto naudu, līgums nav apstrīdēts, līdz ar to ir saistošs līdzējiem.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis.

Civillikuma 1425.pantā ir noteikts, ka saistība jāizpilda pilnā apmērā un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam. Tiesa ņem vērā, ka saistību neizpilde ir negatīvs fakts un kā atzīts tiesību teorijā, negatīvu faktu pierādīt nevar.

Tiesa atzīst, ka tieši atbildētājai bija jāpierāda fakts, ka viņa savas saistības pret prasītāju ir pilnībā izpildījusi, bet konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka atbildētāja iebildumus nav cēlusi, pierādījumus par faktu, ka visi maksājumi pēc strīdus aizdevuma līguma ir veikti, lietā nav.

Parāda aprēķins (lietas 41.lapa) pierāda, ka atbildētāja nav atmaksājusi aizdevuma pamatparādu EUR 988,92.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst ar lietas materiāliem par pierādītu, ka prasītājai atdodamā aizdevuma summa 988,92 *euro* un tā ir piedzenama no atbildētājas par labu prasītājai.

Civillikuma 1946.pantā noteikts, ka parādniekam jādod procenti par aizdevumu, ja puses par to vienojušās.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Procentu kā atlīdzības par kapitāla lietošanas atvēlējumu galvenā funkcija ir nodrošināt kapitāla spēju nest augļus un tas atbilst tirgus ekonomikai. Minētās normas izpratnē procenti ir jādod arī tad, ja kapitāls palicis svešā lietojumā prettiesiskas rīcības – nokavējuma rezultātā. Procenti ir jādod par reāli atvēlētu naudu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu.

Civillikuma 1762.panta pirmajā daļā noteikts, ka pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi ar galvenās saistības izbeigšanos.

Saskaņā ar Civillikuma 1811.pantu un 1812. pantu saistības tiesība izbeidzas, kad parādnieks pienācīgā kārtā to ir izpildījis, proti, atdevis parādu.

Prasītāja lūdz piedzīt līgumiskos procentus par kapitāla lietošanu 198,46 euro.

Puses par aizdevuma procentiem to apmēru un pienākumu maksāt vienojušās līguma 3.punktā. Procentu parāda apmēru pierāda aprēķins (lietas 43. – 46.lapa)

Tiesa atzīst, ka prasība piedzīt procentus ir pamatota, jo prasītājas kapitāls atrodas pie atbildētājas līgumā paredzētajam mērķim.

Līdz ar to, prasījums daļā par procentu piedziņu ir apmierināms un no atbildētājas piedzenami procenti par aizdevuma lietošanu 198,46 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Līdz ar to pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi: samaksātā valsts nodeva – 178,11 euro un izdevumi par tiesas pavēstu piegādāšanu 4,70 *euro*.

Sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā parāda summa iemaksājama AS /Nosaukums A/, konta Nr. /konta numurs/.
Uzziņa par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (lietas 2.lapa) liecina, ka izdevumi par tiesas dokumentu piegādāšanu ir 7,75 euro.

Prasītāja samaksājusi izdevumus 4,70 euro apmērā, ievērojot teikto, valsts labā no atbildētājas piedzenami izdevumi par tiesas dokumentu piegādāšanu 3,05 euro.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam un Civillikuma 1756.pantam, atzīstamas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus likumisko procentus 6% gadā.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms maksimālais sprieduma labprātīgas izpildes termiņš, tas ir, 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5., 92. - 96., 189. – 193.pantu, tiesa

nosprieda

piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, aizdevuma pamatparādu – 988,92 *euro* (deviņi simti astoņdesmit astoņi euro un deviņdesmit divi centi); līgumiskos procentus 198,46 *euro* (viens simts deviņdesmit astoņi euro un četrdesmit seši centi); lietā samaksāto valsts nodevu 178,11 euro (viens simts septiņdesmit astoņi euro un vienpadsmit centi) un izdevumus par tiesas pavēstu piegādāšanu 4,70 *euro* (četri euro un septiņdesmit centi).

Noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei, saņemt likumiskos 6 % gadā no piespriestās pamatparāda summas.

Sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā parāda summa iemaksājama AS /Nosaukums A/, konta Nr. /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij izdevumus par tiesas dokumentu piegādāšanu 3,05 euro (trīs euro un pieci centi).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu noteikt, ka atbildētāja spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese A. Simsone